

det ved Indbetaling og Panteobligations Udstedelse til Kredittassen, ligesom etheller en Taxationsforretning kan være Gjenstand for samme, naar der er affholdt Dvertaxationsforretning.

Bliver en Taxations- eller Dvertaxationsforretning ved Høiesteretsdom kjendt uefterrettelig, bestemmer denne Ret tillige efter Omstændighederne, hvorvidt en ny Forretning kan, under Berigtiggelse af den tidligere Mangel, foretages af den samme Taxationsautoritet, eller om den skal henvises til en anden Taxations- eller Dvertaxationskommission, hvilket da foranstalles af Indenrigsministeren.

§ 35.

Den Godseier eller Panthaber, som enten indaanker en Taxationsforretning for Dvertaxationskommissionen eller en Taxations- eller Dvertaxationsforretning for Høiesteret, har til Kredittassen at indsende Bevis for, at saadan Paaanke er flet, og ligesom Kjøberen ikke er pligtig til at vækksætte Indbetaling m. v. til Kredittassen forend til den i § 13 bestemte Termin, saaledes bør ei heller Kredittassen tidligere modtage samme, medmindre alle i Sagen Interesserede dertil give deres Samtykke.

§ 36.

Er Uger efterat Taxationsforretningen er tilendebragt har Formanden — hvis den ikke imidlertid er bleven paaanket, hvorom Vedkommende da strax bør underrette ham — at ansætte en Kontinuationsforretning, ved hvilken Bonden bestemt har at erklære til Protokollen, om han vil overtage Gaarden for den bestemte Kjøbesum, eller om han frasalder sin Begjering om dens Dverdragelse til Selveiendom i Kraft af denne Lov. Er der affholdt Dvertaxationsforretning, har Bonden ved denne, inden 4 Timer efterat Resultatet er bekyndgjort for Parterne, at afgive en lige Erklæring.

Frasalder Bonden sin Begjering om Gaardens Dverdragelse, da er han ikke berettiget til at forny Begjeringen, før i det Mindste fem Aar ere helt forløbne.

Erklærer Bonden sig tilfreds med den bestemte Kjøbesum, men han ikke i rette Tid berigtiger, hvad der kontant skal udbetales af Kjøbesummen m. v. (§§ 13 ff.), er Godseteren berettiget til at vælge, om han vil sagløse Bonden til Handelens Fuldbyrkelse, eller om han vil have saadan Misligholdelse tillagt den Virkning, at Bonden eller hans eventuelle Enke ikke kan fremkomme med nogen ny Begjering om Gaardens Dverdragelse i Kraft af nærværende Lov.

§ 37.

Dor Bonden, efterat have givet Godseieren den i § 23 omhandlede Underretning, men inden endelig Taxation eller Dvertaxation er flet, da gaar ved hans Død den samme Ret til at erholde Gaarden til Selveiendom, som tilkom ham, over til hans Vo, eller, hvis han er gift, til det sælles Vo.

Dor en saadan eventuel Ret kan der disponeres ved Testament i Lighed med de om Selveieres Testamentsret over deres Gaarde gjældende Regler.

Saa fremt Sagens Afgjorelse kan ventes at ville lide lang Forhaling, saasom ved Forretningens Udsættelse paa Grund af opstaaede Retstviftigheder, der først skulle paaafendes ved Domstolene, eller ved Forretningens Paaanke til Høiesteret, kan Bonden ved at lade thinglæse en Attest fra vedkommende Formand om, at han har forlangt sig Gaarden overdragen i Kraft af nærværende Lov, og at Sagen endnu staar under Forhandling, forebygge, at der fra Godseterens Side foretages nogen vilkaarlig Disposition med Hensyn til Gaarden, hvorved Bondens Afgang til at erholde denne kunde forrykkes.